

frem skulde have ændret Tjenestemandsløven paa det omhandlede Punkt, men kun, at Loven af 1920 ved for en enkelt Klasse af Pensionister at fastslaa, at de i Loven hjemlede Tillæg (derunder Konjunkturtillæg) alene kunde oppebæres af her i Landet bosiddende Personer, har fastslaaet i Princippet, at Konjunkturtillæg ikke kan oppebæres i Udlandet.

Lønningsraadet kan imidlertid ikke dele Finansministeriets Opfattelse, hvorefter denne Bestemmelse i Loven af 1920 skulde kunne anvendes som Bidrag til Fortolkning af Tjenestemandsløvens Regler om Udbetaling af Konjunkturtillæg.

De paagældende Udtryk i Loven af 1920 „til her i Landet bosiddende Personer“ har deres Oprindelse fra den ældre Dyrtidslovgivning, jfr. saaledes Lov Nr. 498 af 28. September 1918 § 8; og Lovene om Tillæg til Ventepenge, Pensioner og Understøttelser, der er fastsat i Henhold til de før 1. Oktober 1919 gældende Love, jfr. den oprindelige Lov Nr. 660 af 22. December 1919 og nu Lov Nr. 173 af 1. Maj 1923, synes i det hele nærmest at maatte ses under Synspunktet af en Art af Dyrtidslove for de paagældende ældre Pensionister;*) men i hvert Fald kan den Omstændighed, at man ved en saa speciel Lovgivning har villet indskrænke sig til at tilstaa Tillægene til Pensioner m. m. til her i Landet bosiddende Personer efter Lønningsraadets Opfattelse ikke med Føje anføres som noget Argument i en Diskussion om Forstaaelsen af Tjenestemandsløvens Bestemmelser om Konjunkturtillægs Tilstaaelse, og det saa meget mindre, som det oprindelige Udkast til Lov om midlertidige Tillæg til Ventepenge, Pensioner og Understøttelser, der er fastsat i Henhold til de før 1. Oktober 1919 gældende Love er udarbejdet af Lønningskommissionen, der ogsaa kort forinden havde afsluttet Udarbejdelsen af Udkastet til Tjenestemandsløven, og det sikkert tør hævdes, at det har ligget aldeles udenfor Lønningskommissionens Hensigt, at nogen Bestemmelse i Tjenestemandsløven direkte eller indirekte skulde kunne ændres ved, at det førstnævnte Lovudkast blev ophøjet til Lov.

Efter den Anledning, Hovedrevisors Indstilling dertil giver, skal Lønningsraadet endnu tilføje, at den nye Lov Nr. 113 af 28. Marts 1923 om Konjunkturtillæget ej heller ses med Rette at kunne anføres i en Argumentation imod at tillægge Pensionister i Henhold til Tjenestemandsløven Konjunkturtillæg, naar de har Bopæl i Udlandet. Det fremgaar nemlig efter Raadets Opfattelse klart af Motiverne til den nye Lov om Konjunkturtillæg (Rigsdagstidende for 1922—23, Sp. 5177—82), at det ikke ved Affattelsen af den nye Form for § 99 i Tjenestemandsløven har været Tanken hverken helt at udelukke Tjenestemænd i Udlandet fra at oppebære Konjunkturtillæg eller at nedsætte saadant Konjunkturtillæg for gifte Mænd og dermed ligestillede i Udlandet til de i Loven under B. nævnte lavere Sætsler. Forholdet maa uden Tvivl siges at være det, at Udtrykket »de Tjenestemænd, der oppebærer Dyrtidstillæg i Henhold til § 92, Stykke 3 a.« er tænkt som synonymt med: „Gifte Mænd og dermed ligestillede“ eller med: Tjenestemænd, der, for saa vidt de har Bopæl her i Landet, oppebærer Dyrtidstillæg i Henhold til § 92, Stykke 3 a.

Under Hensyn til alt, hvad saaledes foran er anført, maa Raadet være af den Opfattelse, at den i Sagen omhandlede Pensionist, som af Hovedrevisor forudsat, maa være berettiget til at kræve sig tillagt Konjunkturtillæg.

P. R. V.

K. H. Koføed.

Statsrevisoratet.

Et *Flertal* (N. C. Christensen, Gamborg, Mathilde Hauschultz, Korsgaard, L. D. Rasmussen og Valdemar Olsen) slutter sig til Lønningsraadets Opfattelse, medens et *Mindretal* (Elgaard og Lambæk) henholder sig til Ministerens Afgørelse.

*) Med Hensyn hertil henvises til Motiverne til det oprindelige Lovudkast, Rigsdagstidende for 1919—20, Sp. 3026, L. 5 f. o.: „Kommissionen mener, at der, saalænge Dyrtiden begrunder det, bør gives Tillæg til de løbende Pensioner og Understøttelser, i det væsentlige i Overensstemmelse med de Regler, der efter Loven om Statens Tjenestemænd er fastsat med Hensyn til Dyrtids- og Konjunkturtillæg til fremtidige Lønninger og Pensioner“; og sammesteds Sp. 3027, Til § 2: „Pensionstillægene vil efter Paragraffen tilkomme de samme, som har oppebaaret Dyrtidstillæg efter Kapitel II. i Lov Nr. 498 af 28. September 1918“.